

RAFA GIL

LES BORSES DE BARCELONA, BILBAO I VALÈNCIA PERDEN MERCAT

Diversificar-se o morir

La recent posada en marxa del mercat continu de valors ha confirmat dos temors: la Borsa de Madrid s'ha quedat amb la part del lleó del mercat i, malgrat la unió de les seues forces, el mercat de valors espanyol és raquític en comparació a la resta dels europeus.

Jordi Ventura

La darrera setmana d'abril, ha iniciat la seva singladura el nou mercat continu de valors espanyol. De moment, només cinc societats (Tubacex, Nueva Montana Quijano, Altos Hornos, Nissan i Papelera Espanola) han participat del nou mecanisme de contractació, calcat del sistema establert a Toronto i preparat pels seus especialistes. Es tracta de l'anomenat CATS que, a través d'un mecanisme informatitzat, amplia a set hores l'horari hàbil per a realitzar operacions borsàries. Cap a finals de juliol, la contractació serà global, per a tots els valors que hi poden cotitzar.

Certament, el nou sistema permet que els operadors de Barcelona, Bilbao, València i, és clar, Madrid tinguin accés directe al conjunt del mercat borsari de l'estat espanyol. Això vol dir que, a través de l'ordinador, poden realitzar al llarg de set hores contínues de mercat una contractació que, fins ara, era executada en els rotllos durant

menys de deu minuts. En canvi, diuen els seus partidaris, el sistema millora les oportunitats de negoci i la transparència del mercat. Això no obstant, els operadors de la Borsa de Bilbao estudien la realització d'aturades en protesta per la reforma. I alguns dels de Barcelona resumeixen els seus dubtes dient que «això no és Tòquio ni Nova York...»

La realitat és que, comparativament parlant, les quatre borses de l'estat espanyol són petites. Totes juntes, encara no arriben a tenir un volum de contractacions ni tan sols comparable al dels mercats de Suècia o de Suïssa. La Borsa que s'emporta, i que s'emportarà més encara, la part del lleó, Madrid, té a la llista unes 370 companyies, que representen un 70 per cent del conjunt estatal. Així, la costosa —i, a partir de 1993, molt dubtosa— aventura del llançament de les accions de l'ens petroler estatal, Repsol, tot i ser una xifra modesta a nivell mundial, fa témer que emboliqui el mercat madrileny. I això que el 38 per cent de les accions

s'han ofert ja a les Borses estrangeres. Amb tot, les accions del quasi-monopoli estatal representaran el 5 per cent de la capitalització del mercat madrileny, o uns sis dies de les seves operacions.

Pel que fa a Barcelona, el seu percentatge ja es trobava quantitativament reduït al 16%. Però la llei, ja vigent, de reforma del mercat de valors, sembla ben destinada a debilitar encara més la importància de les Borses de València, Bilbao i Barcelona. La tendència lògica serà la de centralitzar la contractació a la Borsa de Madrid.

No solament pels capitals ara exigits a societats i agències borsístiques, sinó per motius merament pragmàtics com els dels costos, o els de les taxes que hauran de mantenir el funcionament del mercat. Traduït en la pràctica, això vol dir una opció majoritària cap a la Borsa de Madrid. Perquè és un mercat més gran que els altres, compta amb serveis millors, té una imatge internacional (els valors estrangers, els té reservats) i representa una quantitat de despeses menor, ja que aquestes queden diluïdes, tant entre el volum negociat com entre el nombre, prou superior, dels seus membres.

De fet, en els tres primers dies de mercat continu, cap operació bancària ha quedat canalitzada des de la Borsa de València, i davant les 2.000 operacions que Tubacex va materialitzar a Madrid, Barcelona tan sols va oferir-ne 200, Bilbao 14 i València únicament 4. □